Р Е Ш Е Н И Е
№ 2376

гр. София, 09.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 3 състав,** в публично заседание на 10.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **9233** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ж. Л. Б. от [населено място] срещу заповед № П1- 863 от 07.08.2013 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" – О., потвърдена с решение № РД – 01 – 357 от 03.09.2013 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като се твърди, че неоткриването на жалбоподателя на постоянния му адрес не е основание да бъде отказана помощ за отопление. Твърди се, че в заповедта не е посочено какви данни за жалбоподателят липсват, за де се извърши обективна социална оценка. Оспорващият посочва, че не разполага с разрешение от собственика на жилището, което обитава, да допусне в него служители на дирекция Социално подпомагане.

Ответникът – директорът на дирекция "Социално подпомагане" – О., чрез процесуалния си представител юрк. Л., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Подадена е от Ж. Л. Б. молба – декларация вх. № П1 - 863 от 03.07.2013 г. до директора на дирекция "Социално подпомагане" – О. с искане за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия. Лицето е декларирало, че е пенсионер,

несемеен, с месечна инвалидна пенсия в размер на 100,86 лева, не притежава недвижими имоти, обитава жилище, което не е негова собственост, не желае да предостави информация за броя на стаите на жилището и за здравословното си състояние.

От приложеното по делото уведомление от 05.08.2013 г. (л. 27 от делото) се установява, че Ж. Б. е уведомен, че на 06.08.2013 г. ще бъде посетен на посочения от него адрес във връзка с подадена от него молба декларация за отпускане на социална помощ. От протокол, съставен от трима социални работници на 06.08.2013 г., се установява, че на същата дата социалните работници са посетили адреса, деклариран от Б. в молба – декларация вх. № П1 - 863 от 03.07.2013 г., но не са били допуснати в жилището.

Изготвен е социален доклад от социален работник при ДСП – О. от 07.08.2013 г. (л. 38 от делото) по подадена от Ж. Л. Б. молба – декларация вх. № П1 - 863 от 03.07.2013 г. В доклада е посочено, че Б. е декларирал, че не живее сам, има родствена връзка със съжителите си, няма разрешение да дава информация за тях, жилището, което обитава не е негова собственост и не желае да предостави информация за здравословното си състояние. Поради отказан достъп до дома на Б. при трикратното посещение на адреса и невъзможността да бъде изготвена социална оценка, със социалният доклад е направено предложение за отказ за предоставяне на помощ.

С оспорената в настоящото производство заповед № П1- 863 от 07.08.2013 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане" – О., на Ж. Л. Б. е отказана целева помощ за отопление, считано 01.07.2013 г., с мотиви, че лицето отказва достъп до жилището, поради което не е налице възможност за извършване на обективна социална анкета и изготвяне на социален доклад по чл. 27, ал. 1 от ППЗСП. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 14.08.2013 г., видно от приложената по делото пощенска разписка.

С решение № РД – 01 – 357 от 03.09.2013 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град жалбата на Ж. Б. срещу заповед № П1- 863 от 07.08.2013 г. е отхвърлена.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата, представени от жалбоподателя и с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът формулира следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена в 14 - дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – директорът на дирекция Социално подпомагане – О., съгласно правомощията по чл. 28 от ППЗСП и чл. 4, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. и в предписаната от закона форма. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя във връзка с компетентността на издателя на акта. По делото е приложена заповед № 114/06.01.2003 г., с която И. С. И. е назначен на длъжност директор на дирекция Социално подпомагане О.. Заповедта е издадена при спазване на действащите материално-правни разпоредби и административно-производствените правила. Не са налице основания за отмяна по чл. 146, т. 1 – т. 5 от АПК.

В чл. 12, ал. 1 от Закона за социалното подпомагане е предвидена възможност за отпускане на месечни, целеви и еднократни социални помощи, като условията и редът

за предоставянето на целевите помощи за отопление се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика (чл. 12, ал. 4 ЗЗ.). Социални помощи се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имуществения състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства (чл. 12, ал. 2 от ЗЗ.). Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). Фактите и обстоятелствата от значение за заявеното право на социална помощ следва да бъдат установени в срок до 20 дни от подаването на молбата-декларация от социален работник, който извършва социална анкета в дома на лицето или семейството по постоянен адрес и изготвя социален доклад съгласно приложение № 2 (чл. 27, ал. 1 и ал. 2 ППЗСП). Разпоредбата на чл. 8 от ППЗСП също предвижда, че социалната анкета се извършва на посочения в молбата-декларация постоянен адрес. "Социална анкета" е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, извършена от социални работници в Дирекция "Социално подпомагане", която се изразява в проверки в дома на лицето и/или семейството, в проучване на документация и събиране на информация (§ 1, т. 11 от ДРА на ЗЗ.). Следователно, извършването на социална анкета в дома на кандидата е императивно нормативно изискване, от което законът не допуска изключения.

В процесния случай, постановеният с оспорената заповед отказ за отпускане на целева помощ за отопление е мотивиран с невъзможността социалната анкета да се изготви в дома на жалбоподателя, след многократни посещения на постоянния му адрес. От представените по делото писмени доказателства, които не са оспорени от страните, се установява по категоричен начин, че социалните работници са изпълнили задълженията са по чл. 27, ал. 1, 3 и 4 ППЗСП, като са извършили три посещения на посочения в молбата-декларация адрес, при които не им е бил предоставен достъп до жилището, което обитава жалбоподателят. По безспорен начин е установено, че Б. е уведомен писмено за датата, на която ще бъде посетен домът му във връзка с подадената молба-декларация за отпускане на целева помощ за отопление. Жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че при всички посещения на декларирания от него адрес от социални работници им е отказвал достъп до жилището.

Във връзка с възраженията на жалбоподателя, че жилището не е негова собственост и няма разрешение от собственика да допусне социалните работници, следва да се посочи, че е налице императивно нормативно изискване на чл. 8 и чл. 27, ал. 2 от ППЗСП относно мястото, на което следва да се извърши социалната анкета и това е домът на кандидата за социално подпомагане. Посоченото изискване за извършване на посещение на дома на лицето е необходимо с оглед изготвяне на обективна социална анкета и установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, предвидени в чл. 12, ал. 2 от ЗЗ. и чл. 10 от ППЗСП. Извършване на посещение в дома на лицето е и в негов интерес предвид обстоятелството, че това нормативно изискване е императивно и изпълнението му би допринесло за установяване изпълнението на условията за упражняване на правото на

социална помощ и съответно отпускане на търсената помощ. В този смисъл са и мотивите в решение № 16888 от 17.12.2013 г., постановено от Върховния административен съд по адм.д. № 13378/2013 г., относно заповед за отказ на социална помощ на Б. на идентично основание за предходен период.

С оглед гореизложеното, оспорената заповед е законосъобразна, като издадена в съответствие с процесуалните правила и материалния закон. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, 3 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. Л. Б. срещу заповед № П1- 863 от 07.08.2013 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – О., потвърдена с решение № РД – 01 – 357 от 03.09.2013 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: